

LEOPOLDOV

6/2005

**POKOJNÉ VIANOCE
A LEPŠÍ ROK 2006
ŽELÁ REDAKCIA
LEOPOLDOVA**

**MIKULÁŠSKE
POSEDENIE**

**BESEDA
V KNIŽNICI**

**VO BY
NA OKRAJI**

**DREVENÉ
DIVADLO**

**VIANO NÁ
AKADÉMIA**

**VIANO NÉ
TRHY**

časopis obyvateľov Leopoldova

Ročník: 23. Vydáva: Mesto Leopoldov. Adresa redakcie: Hlohovská cesta 2, 920 41 Leopoldov. Zodpovedný redaktor: PhDr. Juraj Hladký, PhD. Asistentka: Marieta Patajová. Telefón: 033/734 22 07. Fax: 033/734 23 88. Vychádza šesťkrát ročne. Inzercia v redakcii. Cena výtlačku: 5 Sk. Náklad: 499 ks. Distribúcia: Rozširuje sa u domácich predajcov. Registračné číslo: Pra/Hr/95/00749

DAR POKOJA

Sláva Bohu na výsostiach a na zemi pokoj u om dobrej vôle. Tento vianočný chválospev znovu zaznie uprostred nášho sveta, ktorý je plný nepokoja. Nepokoj umocňuje aj všadeprítomná kriková reklama, uponáhľaný životný rytmus a zhon.

S posolstvom pokoja prichádza malé Dieťa, ktoré prišlo na svet ticho, nenápadne. Jeho pokoj je zakorenený vo viere, rastie v nádeji a rozvíja sa v láske. Ak tento pokoj zachytíme osobne, nájdeme odraz v našom živote, lebo Božie dieťa sa stalo darom pokoja pre celé ľudstvo.

Aj cez tieto Vianoce sa zídeme so svojimi drahými, aby sme spoločne prežili vzácne chvíle porozumenia a pokoja. Nezabudnime aj na tých, ktorí už nie sú medzi nami, lebo splnili svoje pozemské poslanie. Hoci už neprídu, predsa sú s nami v duchovnom spojení. Možno ešte vlni s nami spievali starodávne koledy. Vianoce prinášajú každoročne tie najkrajšie chvíle v kruhu rodín. Pri pohľade na jasajúce dieťa, ktoré sa s nedočkavosťou nahliada k ožiarenému stromčeku, aby tam našli menší a väčší darček, ktorý s láskou ich rodičia pripravili, isto zavládne v celej rodine láskyplné ovzdušie.

Želajme si, aby v žiadnej rodine nechýbala radosť, aby cez sviatočné dni nikto nebol opustený, aby sme dokázali rozdávať pokoj a lásku celému okoliu.

Nezabúdajme ani na misijné krajiny. Práve pre nich sú určené milodary, ktoré vyzbierajú koledovaním deti a mládež. Aj oni spevom a vinšom šíria posolstvo o narodení Boha ľuďom, a tak pomôžu aj deťom v alekých misijných krajinách.

Tešíme sa a akujeme za každú chvíľu prežitú v rodine, v spoločnosti ľudí dobrej vôle.

Nech pokoj, ktorý prinieslo malé Dieťa, je tým najbezpečnejším sprievodcom na ceste každého z nás.

Keď zhasnú umelé štedrovečerné svetlá, vynikne krásna žiarivých hviezd na oblohe a:

- zatiaľ anjeli v pohnutí "Glória" spieva budúci pastieri túto zvláštnu zvesť do miest a dedín budúcnosti.

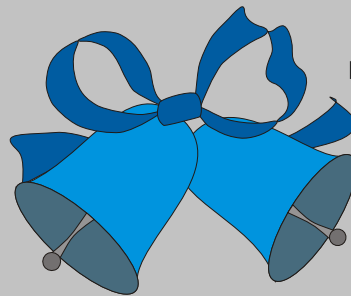
Buďte náhľadní, ako nebesiam za Dieťa, ktoré Otec zoslal k nám, že poznanie mohla celá zem Judea a v nej Betlehem.

Hrnárová

Š astlivo

Ľuď sa v dnešnom uponáhľanom svete už ťažšie dokáže prísť a len tak sa rozhliadnuť okolo seba, zhlboka sa nadýchnuť, zabudnúť na každodenný stres a problémy. Predsa však zostala jedna skutočnosť: nie je to tma chvíľ, ktorú zvykneme venovať sebe, svojim blízkym i tým vzdialenejším. Preto mi dovoľte, vážení spoluobčania, zaželať Vám príjemné prežitie vianočných sviatkov v kruhu svojich blízkych a v novom roku najmä veľa tých pokojných chvíľ, radosti, zdravia a spokojnosti.

Ladislav Piovar
primátor mesta

Mikulášske posedenie

Blížia sa Vianoce. Mas lásky a pokoja, ale aj priateľského stretávania sa, želania si všetkého dobrého. Túto tradíciu sa snažili zachovať a atmosféru pohody vytvoriť MS

Slovenský ernený kríž pod vedením Anny Piknovej a Zväz telesne postihnutých civilizačnými chorobami ZO Leopoldov pod vedením Márie Petrášovej na mikulášskom posedení, ktoré sa uskutočnilo v nedeľu v kultúrnom dome v Leopoldove.

Vianočnú atmosféru vytvorili deti zo Základnej školy v Leopoldove. Mnohých hostí potešili svojimi koledami, milými zimnými scénkami, ale predovšetkým oživením starých pastierskych tradícií so stredného Slovenska. Melódia detských hlások sa niesla sálou a hriala pri srdci každého. Nejednému vyskočila slzička, ale najmä

úsmev na tvári. Nemožno nespomenúť, že tento rovný program bol výsledkom práce pani učiteľiek Andrášikovej a Brešanskej, ktorým patrí veľa vďaka. Deti odchádzali spokojné a s malou odmenou od skorého Mikuláša.

Celý predvianočný program vyvrcholil celovečerným vystúpením slovenskej ľudovej hudby Javor, ktorá rozospievala všetkých a vytvorila vianočnú pohodu. Sálou sa šťastnými tvármi sa niesli piesne z celého Slovenska i Moravy, neboli vynechané ani klasické koledy. Všetci sa z celého srdca zabávali, tleskali a z plného hrdla spievali. Medzi piesňami sa pochtávalo na chutných koláčikoch, ešte lepších pagáčikoch a na vynikajúcom vínku. Nejednen z nás, vrátane vzácneho hosťa pána primátora Mgr. Ladislava Piovaroviča, bol šťastný a spokojný.

Keď nastal čas odchodu, nikomu sa nechcelo túto krásnu atmosféru opustiť. Zasnene sme si vydýchli, tí starší pookriali a s hrejivým pocitom sme sa vracali do našich prítulkov s cieľom šíriť láskyplnú pohodu i medzi našimi blízkymi.

A preto isto-iste o rok dovidenia a šťastné a veselé Vianoce.

Lucia Piknová

Vianoce v Leopoldove alebo interview s Mikulášom

Ke som sa v pondelok 5. decembra náhliha Leopoldovo, ani som si neuvedomila, že už prejde iba nieko dní a budú tu Vianoce. Preto ma trochu prekvapilo, keď som v jednej z tichších leopoldovských ulíc zazrela akúsi zvláštnu postavu. Kráľala pomaly a keď na chvíľku stíchli autá z neľalekej hlavnej cesty, bolo po ňu, ako si popod nos spieva vianočnú pieseň. Jedna pouličná lampa nesvietila, a tak som musela s odhalením totožnosti záhadného neznámeho pokračovať, kým ho cesta nezavedie k svetlejšiemu miestu. Zaujatá pozorovaním, som si však nevšimla zamrznutú mláku na ceste. Potom už nasledoval iba výkrik, škripanie kameňov a tupý náraz, po ktorom som si bolestne pošúchala zadok. Bolesť však okamžite pominula, keď som pred sebou zbadala veľkého muža v bielom kabáte s obrovským bruchom a vysokým klobúkom. Kto to môže byť, hľadala som, kým sa ku mne blížil. Po niekoľkých krokoch sa na moje prekvapenie z kabáta vykľul krásny biely plášť, brucho sa pod osvetlením zmenilo na veľké červené vreco a vysoký klobúk nebol žiadnym klobúkom, ale biskupskou tiapkou. Tá záhadná postava zrazu už nebola až taká záhadná a nado mnou sa neskľamal nik iný ako Mikuláš. Podal mi ruku a po chvíli sa spýtal, či viem, kde je kultúrny dom. Pomoc Mikulášovi sa neodmietla, a tak som bieleho muža ochotne odprevadila až na miesto. Oboje je však dôležitejšie, vďaka tejto udesnej náhode sa mi s Mikulášom podarilo urobiť interview o jeho niekedy ovej návšteve nášho mesta.

Rozprávkové Stražanovo bábkové divadlo a stretnutie s Mikulášom

Mikuláš je, keď udujsasvete, ve mi zhovorivý, a preto som sa dozvedela, že po výborných skúsenostiach s leopoldovskými deťmi by sa chcel u nás zdržať trochu dlhšie. Mrzelo ho, že bude asi na plánované bábkové predstavenie trochu meškať, le-

bo sa mu pokazili sáne a musel ísť pešo. Nakoniec však všetko dopadlo dobre a do kultúrneho domu sme prišli včas. Kto by si nechal ujsť krásne vystúpenie známeho bábkového divadla, ktoré má na Slovensku dlhoročnú tradíciu. Podľa slova Mikuláša bola rozprávka Ako Gašparko s princom vyslobodili princeznú v podaní Stražanovho bábkového divadla naozaj zaujímavá. Aj deti v hľadisku, hoci nadšené prítomnosťou Mikuláša, so zaujatím sledovali príbeh, ktorý sa pred nimi odohrával prostredníctvom bábok na rukách hercov. Krásna scéna i bábky, na ktorých bol prepracovaný každý detail, vyzera-

li takmer ako skutočné postavy. Dobre naložený dedko Mikuláš sa teda po vystúpení s deťmi zabil, vyfotografoval sa s nimi, rozdal darčeky a po práci prijal pozvanie na čaj od vyslobodenej princeznej. Keď si na chvíľku pochutnával, deti sa už ponáhľali domov k istým topánkam, aby si v nich ráno našli mikulášske prekvapenie. Ráno to bolo naozaj štedré, no ja som spoza okien sledovala radosť detí unavenými očiami, lebo som celú noc sprevádzala Mikuláša na jeho ceste. Stálo to však za to, lebo som sa od neho dozvedela, že jeho cieľom je

stávkou v našom meste je zaujímavé popoludie s názvom Tvorivá dieťa.

Tvorivá dieťa a pre deti

V priestoroch materskej školy deti mohli realizovať svoje kreatívne nápady, precvičujú si zručnosti a pripravili krásne vlastnoručne vyrobené prekvapenia pre svojich blízkych. Vytvorili vianočné pohľadnice, anjely z papiera, vianočné stromčeky, rôzne darčeky, šperky, zdobené poháre a keramiky. Mikuláš bol na ne naozaj pyšný a netuoval ani jednu sladkosť, ktorú im deťmi predtým nadelil do panáčikov. Deti boli totiž naozaj šikovné a veľa mi sa snažili. Mikuláš

by s nimi hneď začal spolupracovať na tvorbe darčiek, ktoré by potom rozdával deťom na celom svete. Problém je iba v tom, že leopoldovské deti musia chodiť do školy a nemôžu odísť na severný pól, kde je Mikulášova špeciálna dielňa. Ako priznal sám Mikuláš, pokojne by mohli konkurovať jeho škriatkom, ktorí darčeky pripravujú už niekoľko storočí.

Vianočné trhy

Poslednou Mikulášovou zastávkou boli leopoldovské vianočné trhy. Do bieleho stanu na námestí sa zmestili stánky s rôznym tovarom. Návštevníci tu mohli nájsť

vianočné oblátky, krásne zdobené perníčky, vianočné ozdoby a dekorácie, varené víno i medovinu. Svoje výrobky tu predávali aj deti zo základnej školy, nechýbali ani výtvary škôlkarov. Celý deň spríjemňovala atmosféru vianočná hudba z mestského rozhlasu a stan rozvoniaval medom, ku ktorému sa poobede pridala aj primátorská kapustnica, ktorá z obrovských hrncov zmizla veľa rýchlo.

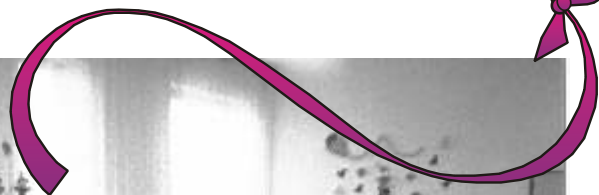
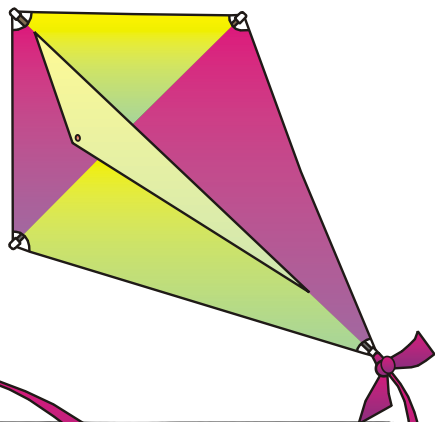
morm

Správy zo škôlky

„Šarkan letí...“ tieto slová bolo po u z úst detí a dospelých 10. októbra. Po asie nám ži i- lo, a tak sme sa vybrali k pevnosti a tam na vo om priestranstve sme vypustili tridsa šarkanov. Rodi ia si dali záleža a šarkany sa pretekali, ktorý vyletí najvyššie. Po dvojhodinovom zápolení sme sa vrátili spä na dvor materskej škôlky, kde už boli pripravené špeká iky a ajík pre deti a dospelých.

"Ty že si bola mojej mamy mami ka? A ona bola aká, vari mali ká?" - básne, piesne, hry to všetko sa 5-6- ro né deti nau ili, aby potešili svojich starých rodi ov. A veru ich aj potešili, aj od dojatia rozplakali. Tradi ne, už po piatykrát sme 11. októbra pozvali starých rodi ov do priestorov materskej školy, pripravili sme pre nich program, pohostenie, mali De otvorených dverí.

Starí rodi ia si prezreli priestory MŠ a nešetřili chválou a spokojnos ou s tým, v akých podmienkach vyrastajú ich vnu ky a vnú ikovia, o všetko sa v materskej škole nau ili. akovali, že na nich nezabúdame. akujeme im aj my, všetci zamestnanci MŠ, ve pre nás je najlepšie ohodnotenie ich spokojnos a v a né úsmevy.

Helena Foltánová, riadite ka MŠ

Rozlú ili sme sa s Helenou Kl ovou

Pre o odchádzate, pani u ite ka? Ve sme Vás mali tak radi...

Viem si osobne predstavi , o si poci ovaľa vtedy, ke si ako u ite ka, len nedávno odchádzajúca do dôchodku, urobila posledný stisk s de mi i s u ite mi, ke si posledný raz stlá ala k u ku na dverách školy, ktorú si stlá ala tisíc ráz. Prešiel len krátky as a nám všetkým, ktorí sme a poznali, nadišla chví a poslednej rozlú ky s Tebou.

Stalo sa tak vo štvrtok 1. decembra 2005. Mestský cintorín, miesto, kam asto vedie naša cesta, aby sme si uctili pamiatku našich zomrelých ob anov, ale aj v ase rozlú ky s nimi. Bolo to aj teraz tak. Desiatky ob anov, mnohí s kyti kami v rukách, prichádzajú za clivej hudby. Prišlo ich ve a. Medzi nimi mnoho tých, ktorých u ila slovenský jazyk a hudobnú výchovu. Viac ako štyridsa rokov. Na dobrú u ite ku sa nezabúda, potvrdzujú prítomní, aj preto sme sa prišli rozlú i . O pravdivosti týchto slov nás presved ili aj príhovory duchovného a zástupcu mesta Leopoldov. Mnoho kvetov uložených na hrobe, ale aj ve ká ú as ob anov preukázali ve kú úctu a v aku Tebe, pani u ite ka. Ty už o tom nevieš. V Tvojom mene to prijal manžel s rodinou a touto cestou Vám všetkým sa chce úprimne po akova .

Laco Škrabák, u ite

akujeme, teta Hela...

Ke si spomeniem na to, ako som sa v ôsmom ro níku základnej školy každú sobotu doobeda ponáh ala na dou ovanie k tete Hele, zdá sa mi, akoby to bolo v era. Možno práve tieto sobotajšie stretnutia so sloven inou mi odhalili krásu nášho jazyka a vybudovali vo mne úctu k našej re i. Úctu som však necítila iba k sloven ine, ale aj k osobe, ktorá mi jej zákútia s láskou odkrývala. Teta Hela bola a je pre m a legendou v tom najlepšom slova zmysle. Neboli to iba sladké cukríky za odmenu po každom dou ovaní, ktoré som na nej obdivovala, ale aj spôsob, akým celý život dávala svojmu remeslu dušu. Práca u ite a sa v jej podaní stávala ímsi viac ako len odovzdávaním vedomostí. Teta Hela u ila celý život a u ila aj v posledných rokoch svojho života. Ukazovala nám všetkým životný optimizmus, chu bojova a nevzdáva sa. Málokoho s takou ažkou chorobou som na ulici stretávala v dobrej nálade.

Ke si spomeniem na to, ako som stála medzi stovkami udi na pohrebe nevšedného loveka, akoby to bolo v era. A presne tak sa meria ve kos každého jedného z nás. Ve kí u dia totiž odchádzajú z mysle svojich blízkych a priate ov ve mi pomaly. Teta Hela odišla. Nebolo to však z jedného d a na druhý, pretože z našich s dc bude odchádza ešte ve mi, ve mi dlho. akujeme.

Ustali slová, netreba ich.
Tu premieta sa život bez zvuku
a Boh si udi stavia nahých
na bielom neba oblúku.
Len tvoje chvíle žitia premietané
na poslednom iernom plátne
znejú.

Láskou si nás nap ala dosýta
a teraz tvoja boles
už tichos ou hrobu prikrytá
v nás stále pretrváva.

Zatvoríš o i a do ahne k nám
tá melódia, o spomienkami zlat-
ne,
no nenasyti prázdno po tebe.
Utíchla živá detská vrava
v náru í ženy, ktorá nezostáva
ni dlžná zabudnutiu.
Nedá sa zabudnú .

Mária Morav íková

Knižnica plná mladých novinárov

Leopoldovských ôsmakov navštívila Marta Moravčíková

Knižnica. Miesto, ktorého vznik podnietila hádam asi najviac potreba udiť hada slova a myšlienky. V básňach, poviedkach, románoch... knihách. Nie však iba v nich, h adajúc slová, uspokojíme svoje túžby po poznání. Je mnoho spôsobov. No jeden z nich bol pre leopoldovskú knižnicu zvlášť zaujímavý. Za jej dverami sa totiž uskutočnila beseda o slovese s ľuďmi, ktorého práve slovo je materiálom, ale aj samým dielom.

O svoje skúsenosti z práce so slovom sa so žiakmi ôsmeho ročníka prišla podeliť Marta Moravčíková, "novinárka telom i dušou", ako o nej povedali jej poslucháči. A v leopoldovskej mestskej knižnici sa opäť potvrdilo, že nie je iba miestom požičiavania kníh, ale aj miestom, v ktorom sa slovo nielen počuje, ale je miestom, kde sa so slovom pracuje. A naozaj sa aj pracovalo. H stka ôsmakov sa v ten deň, 20. októbra o 10. hodine, spoiatku tešila na skrátene vykonanie kvôli úasti na besede, no na ulievanie od samého začiatku až po koniec nikto ani nepomyslel. Vrodení odvážlivci hne po úvode dostali novinárske úlohy a s vervou sa pustili do práce, rozhovorov, komentárov, ktoré mali v závere prezentovať. Kým mladí novinári v teréne pracovali na svojich reportážach, ani ich spolužiaci nezostali bokom a popri zážitkoch z novinárskej branže sa dozvedeli nové poznatky o slovese a písaní. Nikto teda neostal bokom a každý z poslucháčov si z besedy odniesol nielen kopec vedomostí a poznatkov z rozprávania pani Moravčíkovej, ale mnohí zažili aj svoje prvé skúsenosti s prácou novinára.

A aby mladí žurnalisti dostali slovo nielen vo svojej triede, i na besede, uverejníme ich príspevky, reportáže, reakcie a postrehy z besedy.

„Beseda bola ve mi zaujímavá. Pani novinárka úžasne zaujímavo rozprávala. Aj prostredie bolo prispôbené diskusií, ke

že témou bolo SLOVO. Mne sa najviac páčili zážitky, ktoré nám pani novinárka rozprávala. Dokázala ich výborne podať pre jej rozsiahlu slovnú zásobu. Myslím, že si z knižnice každý odniesol nie o, o ho naozaj zaujalo.” Martina

„Beseda s pani Martou Moravčíkovou bola ve mi zaujímavá. Dozvedela som sa nie o viac o novinárstve a jej živote. Ke že by som chcela ísť na masmediálnu školu, kde sa pracuje práve so slovom, ve mi rada by som si vypočula, ako by som sa mala začať pripravovať. Ve mi sa mi páčilo hlavne rozprávanie, ako zaujímavo a šikovne treba pracovať v novinárstve. Zaujímavo bolo, ke rozprávala o tom, ako íta alebo ítávala knihy. No naopak, nepáčilo sa mi, že sme sa málo zapájali.”

„ o si myslím o našej besede? Pre nás to bola nová skúsenosť pracovať a rozprávať

sa s novinárkou. Bola som prekvapená, ako sa vyjadruje. Najprv som sa tešila, že vymeškám hodiny, ale nakoniec sa mi nechcelo odísť. Bola by som rada, keby sme sa stretli ešte viackrát, pretože ma to nesmierne naplnilo aj skúsenosťami do života, ale aj skúsenosťami z novinárskej branže, takže Vám akujem a dúfam do skorého videnia.” Slavka

Ke sa u íte dotýka duší

Jarmila Krajová, riaditeľka trakovickej základnej školy, je autorkou a spoluautorkou takmer dvadsiatich nových učebníc a pracovných zošitov zo slovenského jazyka. Jej optimizmus a chuť do práce motivuje celú základnú školu. Pani Krajová však na ceste k funkcii riaditeľky ZŠ v Trakoviciach prešla dlhú cestu. Jednou zo zástaviek sa jej stal aj Leopoldov. Táto úspešná u íte ka, riaditeľka a autorka učebníc pôsobila v leopoldovskej základnej škole niekoľko rokov. Pod jej slovom má na toto obdobie príjemné spomienky.

Pôsobíte dojemom horlivej vyznávateľky krásy u íte ského povolania. Boli ste vždy presvedčená o tom, že u íte stvo je pre vás tým správnym povolaním?

Nebola som od malička v priateľstve s touto profesiou, lebo som ako žiacka v škole dosť trpela. Bola som trochu problémová, pretože som rada povedala pravdu, takže som mala aj zníženú známku zo správania. Ani na strednej škole som neinklinovala ku u íte stvu. Nad alternatívou tejto profesie som za ňu uvažovala až pri maturite, ke som sa rozhodla, kde íalej študovať. Ovplyvnili ma viaceré faktory. Nakoniec zvíťazila pedagogika, najmä z ekonomických dôvodov, pretože táto škola bola najbližšie.

Ke že ste teda pôvodne netúžili po poste u íte a, o vám na tejto práci u arovalo?

Už v detstve ma zaujímali povolania, v ktorých som sa mohla o niekoho starať, by niekomu nápomocná. V tejto mojej túžbe bolo asi ukryté semienko lásky k tomuto povolaniu, ktoré je pre mňa aj po skúsenostiach s mnohými inými zamestnaniami najkrajšie.

Vedeli by ste si spomenúť na vaše prvé hodiny za katedrou?

Moje začiatky boli možno trochu smiešne. U íla som telesnú výchovu chlapcov. Nemali sme ani telocvičňu, a preto sme na hodiny chodili von. Ako začínajúca u íte ka

som nevedela, o si mám po ňu s chlapenskou triedou a celá moja úloha spočívala v tom, že som im vyhodila na stredovej iare loptu a oni hrali futbal. Ale mala som aj ve mi príjemné zážitky. Počas praxe som u íla slovenčinu v triede, kde bol jeden ve mi slabý žiak. Pochádzal z komplikovaného prostredia, bol špinavý, neúlišný. Ja som ho ale vyvolala a oslovila som ho Janko. Všetkých ostatných žiakov to ve mi prekvapilo, lebo neboli zvyknutí na také milé oslovenie. Janko sa od tohto momentu ve mi zmenil, začal sa hlásiť a zapájať sa na hodinách. Vtedy som pochopila, o môže urobiť úprimný a láskavý prístup k žiakom. Deti totiž nepotrebujú len neosobnosť, strohé vysvetľovanie a profesionálny prístup, ale aj osobnejší vzťah a citlivosť.

Pri predstave o vašich bohatých skúsenostiach s deťmi by ma zaujímalo, ako sa deti pod ňu vás z generácie na generáciu menia?

Stretávam sa s názorom, že deti sú čím ďalej tým horšie, ale ja tento názor nezastávam. Myslím si, že sú také isté, ako sme boli kedysi my, len majú inú oblasť záujmov, iný slovník, iné túžby a predstavy. To je úplne prirodzené. Nemôžem ale povedať, že sú horšie. Pravdou je, že stále pribúdajú deti z rozvrátených rodín, z prostredia, ktoré nepriaznivo vplyva na ich charakter. Toto ale nie je chyba detí. Keď sa vyskytnú problémy, vždy sa snažím každému odporiť, aby si spomenul na to, aký bol v puberte on sám, o všetko povyvádzal.

Máte nejaký univerzálny spôsob riešenia týchto problémov? Napríklad tručovanie detí, odpisovanie, nesústreďenos ...

Predovšetkým treba deti pochopiť. Veľakrát sa stalo, že keď sme sa snažili pochopiť trápenia, ktoré deti prežívajú doma, oveľa ľahšie sme vyriešili mnohé problémy. Oni nám potom viac dôverujú, sami sa prídu podeliť s problémami a my ich nikdy neodmietame. Myslím si, že v našom učiteľskom kolektíve sa podarilo vytvoriť pre deti prostredie porozumenia. Vždy je potrebné hľadať dôvody zlého správania a až potom, ak sa to nedarí vyriešiť komunikáciou, siahnu po trestoch alebo znížených známkach z chovania. Okrem toho sa snažíme spolupracovať aj s rodičmi, aby sme vytvorili symbiózu výchovného prostredia doma i v škole.

V dnešnej dobe sa v školách stále menej a menej objavujú učitelia a mnohí odborníci varujú pred "zženšteným" školstvom. Ako je to na vašej škole?

V tomto máme výhodu, pretože náš učiteľský zbor tvorí 40 percent mužov. Pociťujeme to ako veľké pozitívum. Okrem toho, že je to dobré pre deti, ktoré potrebujú aj mužskú autoritu, pozitívne to vnímame aj my, učiteľky. Je príjemné stretávať sa v práci s inými problémami, humorom, s iným pohľadom na svet, ako majú ženy. Podľa mňa by mal byť tento pomer vyrovnaný.

Z vášho rozprávania vyžaruje spokojnosť s pracovnými podmienkami i s kolektívom, v ktorom pracujete...

Vzťahy v našom učiteľskom zbore sú dobré. Učitelia chodia do práce s radosťou, a to sa prenáša aj na deti. Je dobré, že pedagógovia sa vo vzťahoch ku kolegom správajú tak, ako o akávajú, aby sa deti správajú k spolužiakom. Problémy riešime na poradách, ktoré sú však vždy aj veselé. Pri riešení konfliktov sa podporujeme a navzájom o nich diskutujeme.

Ako je to s výchovou vašich vlastných detí? Ste aj doma pani učiteľkou?

Moje deti už vyrástli, ale som si istá, že aj oni ma vnímali ako učiteľku. Moje povolanie učiteľky ovplyvnilo ich životy. Vždy som prichádzala domov s plnými taškami zošitov na opravovanie. Niekedy sa ma deti pýtali, či budem mať hodiny aj pre nich. Toto je daň, ktorú museli zaplatiť za toto povolanie. Neskôr však pochopili, že škola je moje všetko a za všetko to brať ako súčasť mojej osobnosti. Môj muž dokonca školou priam žije spolu so mnou. Veľmi mi pomáha, pozná problémy, s ktorými sa stretávam a inšpiruje ma svojimi nápadmi.

V úlohe riaditeľky školy sa spája množstvo povinností. Pociťujete veľký rozdiel medzi prácou učiteľky a riaditeľky?

Vo funkcii riaditeľky nie som taká dobrá učiteľka. Ani nemôžem byť, hoci by som chcela. Učiteľka môže pokojne vyučovať a venovať sa deťom. Ja musím robiť okrem učenia aj veľa iných vecí, mnoho ráz mám súrny telefón alebo rozhovor s rodičom. Potom nejdem na hodinu v takej pohode, ako by som si predstavovala. Mrzí ma, že hoci sa veľa snažím s deťmi robiť aj osi navyše mimo vyučovania, veľa času mi na to nezostáva. Funkcia riaditeľky je však krásna v iných oblastiach. Dá sa to robiť s láskou a lovek má veľa možností tvorby a budovania niečo väčšie ako učiteľ v triede. A o to sa aj snažím.

Cítite sa byť viac riaditeľkou alebo učiteľkou?

Teraz to už ani neviem rozlíšiť. Môj muž mi hovorí, že som stále riaditeľkou. Je pravda, že vodcovské vlohy som mala už od malička, vždy som rada riadila a organizovala.

Ale pri tejto funkcii ma najviac teší to, že môžem mať odvážne plány, že môžem stále rozmýšľať nad niečím novým. Vždy sa snažím všetkých presvedčiť, že keď budeme svojim cieľom veriť, tak sa nám ich aj podarí dosiahnuť.

Ako ale dokážete v dnešnej dobe, keď takmer všade chýbajú peniaze, zostať iba pri plánoch, ale prejsť aj k ich realizácii?

Hoci peniaze nemáme, keď chceme plánovať a realizovať, využívame možnosť splátok. Tohto sa mnohí riaditelia možno boja. Viem, že išť do takej rizika chce učiteľ odvahy, ale ak rozumne hospodárím a všetko si vypočítam, nemôže sa mi stať, že nebudem mať peniaze. Len aká, kým sa peniaze nazbierajú, je v dnešnom školstve nemožné, lebo financie sa vždy nejako rozkotúajú.

Zastavme sa chvíľku pri mimoškolských aktivitách pani riaditeľky. Vaša škola sa už takmer pravidelne zapája do rôznych projektov. Ako funguje spolupráca na tejto úrovni?

Spolupracovali sme so školami v Rakúsku,

v Holandsku a Grécku prostredníctvom projektu Sokrates, ktorého súčasťou bol aj projekt Comenius. Spracúvali sme rôzne témy, napríklad Ako sa hráme, o čom hovoríme, o čom sa učíme. Deti s učiteľmi robili rôzne projekty, ktoré sa potom vymieňali medzi školami. Veľmi pekná bola téma o čítaní. Deti spolu tvorili príbeh. Každá škola napísala časť príbehu v jazyku svojej krajiny, a poslala tento výtvar do ďalšej školy, kde si to žiaci s pomocou učiteľov preložili, pridali pokračovanie a poslali ďalšej. Prínosom je okrem iného aj to, že môžeme porovnať naše metódy s tými v zahraničí a všetky nové skúsenosti využívať aj u nás v škole. Je to pre nás veľká inšpirácia.

Ale všetky takéto aktivity vám pravdepodobne pomáhajú aj finančne. Aj vďaka programu Comenius sa už spomínanými zahraničnými školami ste mohli dobudovať knižnicu, v ktorej teraz realizujete výmenu literatúry...

V roku 2000 sa nám podarilo dokončiť projekt, ktorý nás spojí s jedenástimi ďalšími školami a školskou knižnicou. Vďaka podobným projektom sme postupne mohli zakúpiť do tejto knižnice aj počítač, televízor a video. Na hodinách literatúry...

ratúry sa tak deti môžu priamo v prostredí knižnice učiť čítať a literatúru. Zúčastnili sme sa asi na šiestich úspešných projektoch, vďaka ktorým sme mohli kúpiť aj fotoaparát, digitálnu kameru, dataprojektor. Kamera sa nám napríklad zišla pri príprave na športovú súťaž. Učitelia nahrávali skoky do diaľky a pomocou záznamu vysvetlili deťom, čo robia zle. Na súťaži sme získali tri prvé miesta a na ďalšej podobnej akcii sa už kamerou chválili aj ďalšie školy.

Okrem všetkých týchto aktivít ste stihli napísať aj množstvo zaujímavých učebníc, v ktorých prezentujete nový prístup k vyučovaniu. Čo vás k tomu viedlo?

V roku 1994 ministerstvo školstva vyhlásilo konkurz na tvorbu učebníc slovenského jazyka a ja som už vtedy mala za sebou štúdium Škola tvorby učebníc, takže som už mala nejaké skúsenosti. Okrem toho som vždy viac inklinovala k literatúre a deti ju majú tiež radšej. Preto som sa chcela pokúsiť o to, aby som im priblížila aj slovenčinu, aby nebola pre nich takým stresujúcim faktorom, aby ju mali radi.

A podarilo sa vám to?

V učebniciach som vychádzala z toho, že pre deti na základných školách sú všetky termíny, ktoré si majú osvojiť, náročné. Preto musí byť všetko povedané jasne, stručne a zrozumiteľne. Keď spojíme všetko, čo si majú deti udržať vo svojich hlavách, je toho veľa. V slovenčine je to od prvého ročníka asi tisíc termínov. Mojim záujmom bolo, aby učebnica vnímala aj komplikovanú psychiku detí. Toto všetko sa odráža aj vo výbere textov, ktoré sú v nej použité. Snažila som sa nájsť také, ktoré by boli deťom blízke a priniesli im

aspoň malé citové, ale aj morálne posolstvo. Slovenčina totiž môže byť nositeľom aj takého posolstva, ktoré môže deti násilne vnútorne zasiahnuť. Dôležité je aj to, aby sa deti učili komunikovať. Tento princíp je v učebniciach tiež zakomponovaný prostredníctvom úloh na cvičenie komunikácie. Hodiny slohu sú zasa konštruované tak, aby sa na nich upevnilo učivo zo slovenského jazyka. Deti si potrebujú aj veľa opakovať. To, čo je nové v jednom ročníku, sa preto znova zopakuje, no nielen útržkovito, ale systematicky. Táto snaha sa podľa mňa už odzrkadľuje, potvrdzujú to aj učitelia. Na prednej obálke knihy je zhrnutie učiva z minulého ročníka a na konci je opakovanie nového učiva. Toto je zasa pomôcka pre rodičov.

V dnešnej dobe je pomerne ťažké vydať akúkoľvek knihu. Stretli ste aj vy s vydavateľskými, distribučnými, finančnými alebo inými problémami?

Ja som mala výhodu v tom, že vo vydavateľstve ma už trochu poznali, vedeli, že sa venujem týmto veciam. Teraz je už bežné, že do podobných konkurzov sa zapájajú už iba vydavateľstvá, ktoré zastupujú autorov. Jednotlivci sa vďaka šinovej takýchto konkurzov nezúčastňujú, takže s podobnými problémami som sa nestretala.

Keď hovoríme o novinkách v prístupe k prezentovaniu učiva v školách, ako vnímate zmeny v slovenskom školstve? Vidíte jeho budúcnosť z lepšej perspektívy, akú nám momentálne ponúka realita?

Isté je, že naša krajina má potenciál aj veľa kvalitných odborníkov. Nikdy to tu nebolo ideálne. Mnohé zmeny, ktoré sa urobili, neboli najšťastnejším riešením. Vždy ale záleží aj na chuti pobožníkov s problémami. V našej škole tiež nebola vždy najlepšia finančná situácia, preto sme išli cestou projektov. Teraz sa už zúčastníme na trojročnom projekte. Nejde o vysoké sumy, ale za každý projekt dostaneme aspoň niečo. Potom môžeme postupne investovať do rôznych pomôcok a zveľožiť školské prostredie.

Ste učiteľkou slovenského jazyka. Používate na hodinách svoje učebnice?

Ja učím podľa mojich kníh a používajú ich aj mnohé moje kolegyně. Myslím si, že deti sa pri nich naozaj učia. Zatiaľ som sa nestretla s výrazne negatívnymi názormi.

Okolie vás teda vníma pozitívne...

Mala som šťastie, že keď som sa do niečoho pustila, dostala som priestor, aby som to prezentovala aj ostatným. Väčšinou som sa stretla so záujmom. Vždy veľa rada odovzdávam svoje skúsenosti, o ktorých si myslím, že môžu pomôcť. Pre mnohých učiteľov je to povzbudením, aby sa nebáli a skúsili to tiež. Niektoré školy sme dokonca zapojili do ďalšej spolupráce na projektoch.

Čo pre vás znamená vytváranie učebníc pre deti?

Keď tvorím pre deti, odchádzam akoby do iného sveta, v ktorom každý môže objaviť niečo nové aj sám v sebe. Je to pre mňa vnútorný dialóg so žiakmi.

Určite sa počas vašej učiteľskej kariéry objavili chvíle, keď ste si povedali, že to-

Paradoxná krádež v knižnici

Paradoxne v deň študentstva, 17. novembra, vykradol neznámy páchatel mestskú knižnicu. Poškodil sklenené dvere a odcudzil niekoľko tisíc korún. Ostatné zariadenie knižnice zostalo nepoškodené. Páchatel a sa nepodarilo odhaliť.

A dôvetok:

Bicykel pred obchodom, auto na strážnom parkovisku, mobil vo vrecku, peňaženka na stole... Po každom, skontrolujem. Ešte pred chvíľou tu boli! Tak málo stačí... Tak málo stačí a niekto šikovnejší ako vaša predvádkova využije chvíľku nepozornosti a vezme si, čo potrebuje bez toho, aby sa vás na nič pýtal. Nahnevane potom krádate peši z obchodu, nehovoriac o tom, že idete rovno domov bez sťažovania sa na policajnej stanici, veľa na o. Alebo iba cestou z práce i kina zistíte, že vám chýba mobil, peňaženka i iný verejný k odcudzeniu nábádajúci predmet. A keď sa vám potom niečo takéto pritrafí, iba si zanadávate, zamyslíte sa, chvíľu vás to hnevá, ale veľa o, život ide ďalej. Preto sú však niektorí u-

ho už máte naozaj dosť. Kde hľadáte inšpiráciu a chuť nachádzať nové a nové sily?

Ešte som sa nedostala do takej situácie. Keď som oslavovala 50. narodeniny, povedala som si, že už zapnem brzdy, ale nebola to dobrá voľba, lebo brzdy sa ani neobjavili. Naopak, prišlo ešte veľa ďalších a ďalších nápadov. Je to určite vyčerpávajúce, ale ak by som to nerobila naplno a srdcom, určite by ma to unavovalo viac.

Ak vám popri všetkých vašich aktivitách zostane nejaký čas na oddych, ako ho využijete?

Keď som už veľa unavená, tak oddychujem pri spievaní. Zoberiem do rúk gitaru a hrám. Mám rada aj záhradu, kvety a rastlinky, ale pri všetkých aktivitách to už naozaj nestíham, takže niekedy idem do záhrady iba na exkurziu.

Za rozhovor ďakuje Mária Moravčíková.

dia takí neohľaduplní? Prečo to niekto dokáže a vy ste taký poctivý? Prečo ste súhlasou toho slušného davu, alebo už lepšie povedané menšiny? Preto? Lebo svet tak trochu zmenil svoju tvár a vy ste sa jej ešte neprispôbili. Chcete v ňom prežiť, ale vždy vás prekvapí aj neprekvapiteľné a vám opäť iba spadnú sánky. Určite sa odľáva jednému šoku po druhom a sklamanie strieda hnevom. Po každej novej negatívnej skúsenosti si opäť poviete, že to už ani nie je možné. Ale ak chcete prežiť a neprispôbiť sa tomu davu, zvyknite si. Zvyknite si prijať realitu z pohľadu jej tvorca. Ako? Jednoducho uverte, že sa veci dejú práve takto:

Ste sú as ou sveta, v ktorom je krivda iba vašim nesprávnym pohľadom na vec a napríklad krádež je, tak ako sa niekedy s vtipom zvykne hovoriť, iba požiarienie a premiestnenie majetku. To, o čo vás ešte v era rozvíjalo, vo vás dnes vzbudilo obdiv a radosť, že šachetnosť predsa len v učiteľoch ešte drieme. Ak sa vám práve takto bude dariť vnímať veci a doteraz nepochopíte, nebudete pochopíte, vedzte, že ste práve urobili krok dopredu. Takto pripravení na "strasti" tohto sveta nebudete sa zdráhať vysvetleniu nezvyčajnej udalosti, ktorej svedkom bola naša mestská knižnica. Jedného pekného dňa ju totiž navštívil nezvyčajný učiteľ. Keďže nebol bežný pracovný deň a navyše aj v zimnom období sa stmieva trochu skôr, náš návštevník, chytivý učiteľ, nemohol akákoľvek doobedňajšia rana a pokúsil sa dostať do knižnice na prvý pohľad nelegálnym spôsobom naznačujúc krádež. Nemýlíte sa, ak máte pocit, že to krádežou iba zaváňava, pravda je iná. Veď ako už všetci dobre viete, všetko, čo smrdí ako prasa, ako prasa vyzerá a správa sa ako prasa, ešte nemusí byť sviňa. A tak to bolo aj v knižnici, hoci zmizlo len "pár korún" a sklo na dve-

rách bolo rozbité, tento raz celkom učiteľ neišlo o krádež. A o čom teda išlo? Nie každý z nás má v dnešnej dobe na to, aby si mohol kúpiť svoju obľúbenú knihu alebo obdarovať blízkeho, kedy sa mu zachce. Preto chodíte do knižníc, a preto ich máte tak radi. Nič ale nemôže byť dokonalé, aj keď sa o to tak veľmi snažíme, a preto ani mestská knižnica nemôže byť zbierkou všetkých kníh. Možno ste si v nej práve vy našli vždy to, čo ste hľadali, ale učiteľ nie všetci. Naš spomínaný návštevník, hoci sa veľmi snažil nájsť hľadaný titul, nepochodil, za čo sa mu v mene mestskej knižnice ospravedlujeme. Takto sklamaný teda sišiel po núdzovom variante a rozhodol sa "požiarienie" si pár korún, aby si chýbajúci titul kúpil.

V konečnom dôsledku však knižnica splnila svoj úlohu. Učia sa do nej predsa každý deň chodiať učitelia ...

Kristína Vachanová

Namiesto pokladovky šarkaniáda

Keď ste pravidelnými učiteľmi leopoldovského časopisu, vždy v jesenných mesiacoch ste učiteľmi nemohli prehliadnúť článok o leopoldovskom hľadaní pokladu. V tomto roku, štvrtom ročníku organizovania pokladovky pre deti, sa však vyskytli neobvyklé okolnosti, ktoré nám znemožnili prípravu a samotnú realizáciu. No aj napriek časovej tiesni sme nemohli sklamať našich verných aktérov, deti, a rozhodli sme sa, že tak ako každý rok, ani tento nebude výnimkou a deti sa budú môcť prísť zabaviť, zahrať sa a zasúvať i so svojimi rodičmi. A hoci sme nestihli nájsť cestu k pokladu ešte v lete, verím, že šarkanie dobrodružstvo nielenže tradične nahradilo pokladovku v tomto roku, ale že sa stane aj novou aktivitou, na ktorú sa okrem jej aktérov (detí), nás organizátorov a rodičov (spolupomocníkov) budú, budeme a budete môcť tešiť tak ako tento rok aj o rok alebo o desať rokov.

Čo sa teda dialo v ten osudný deň 14. októbra v uliciach mesta a na poliach pri ňom? Pre nás, ktorí sme sa tvárili, že to celé máme na svedomí, sa deň začal už skoro ráno, a lepšie povedané neskoro v noci. Hoci smer cesty, poriadok stanovišťa a disciplíny sme mali už premyslené vopred, bolo potrebné zabezpečiť mnoho ďalších maličkostí a tento raz sme po ňom išli aj s obmedzením, preto spomínané prípravy trvali o čosi dlhšie. Čas po východe slnka začal tak ako vždy plynuť veľmi rýchlo, zrazu bolo treba rozniesť

aj to posledné mrakonoša nad našim mestom odľúdnym priaznivým vietrom a vynesie šarkanov nad naše hlavy. A stalo sa. Kým sme sa na ihrisku rozdelili do troch skupín, stihol sa spustiť vietor a niektorí z nás vyskúšali hneď na začiatku neoporených letcov. Po asi desať minút vyšlo a my sme už v tom momente mohli s istotou zavrhnúť plán B, ktorý bol pripravený v telocvični v prípade nepriaznivého počasia. Po úvodných pokynoch, pravidlách hry a rozdelení šarkaniarskych vlajok všetkým účastníkom sme sa spoločne po absolvovaní prvej disciplíny vybrali hľadať prvé známky určujúce smer našej cesty. A nebolo ich málo. Rodení vodcovia sa v každej skupinke malých účastníkov chopili svojej úlohy a rozdelili funkcie svojim kolegom zberačom vlajok, hľadačom šarkanov, hádačom rébusov a nosičom a strážcom vlajok. Všetci spoločne, každá skupina reprezentujúca svoju farbu, sme absolvovali cestu, dobrodružstvo na chvoste šarkana na trase od futbalového ihriska až po vodárenskú lúku pri železnom moste. Počas cesty sme splnili súťažné úlohy na siedmich stanoviškách, každá skupinka vyzbierala na trase viac ako 24 vlajok, splnila sedem kolektívnych úloh a vyriešila niekoľko rébusov. Pasažovali sme sa s vetrom, tvorili sme šarkana z trávy a hrali rôzne úlohy. Nezabudli sme však ani na jedlo, a tak ako sme sa občerstvili, zabezpečili sme obmedzené občerstvenie. Na 50 hladných krkov sme sa pripravili chle-

bíkmi, párkami, z ktorých v kufri auta zázračne vznikali hotdogy pod a chuť a požiadaviek hladošov a nezabudli sme ani na čaj, ktorého bolo až tak veľa, že ho nakoniec aj tak bolo málo. Celé dobrodružstvo, ktorého vyvrcholením bolo odmeňovanie účastníkov. Trvalo asi 5 hodín, ktoré len tak mimochodom stáli za to. A pre čo? Tých malých šarkaniarov, hlavných aktérov, detí, som sa na to vzdala ani nemusela pýtať. Odpoveď sme totiž dostali pri poslednom stanovišti, keď sa odvážna skupinka detí odhodlala k otázke, či je to už naozaj posledné a či by sme ešte nemohli zostať.

foto a text: Kristína Vachanová

Starí Meste ania u primátora

Stretnutie po rokoch si naplánovali a uskutočnili starí Meste ania, ktorí svoju mlados prežili v bývalom Meste ku. Druhého septembra sa stretli JUDr. Ján Fischer, JUDr. Benjamín Masaryk, PhDr. Milan Piovar i a Rudolf Vrabec, aby si zaspomínali a videli miesta, kde prežili svoju mlados. Poprechádzali sa po uliciach M. R. Štefánika, Rázusovej, Bernolákovej a Holubyho, kde sa pozreli na ich rodné domy. Ani sami nechceli veri tomu, ako sa ich domy zmenili na nepoznanie. Domy majú svojich nových majiteľov, a tí ich upravili podľa vlastných potrieb. Len Bernolákova ulica je stále akosi "popoluškou". Žiadala by sa jej úprava. Po prehliadke svojich rodných domov navštívili

hrali rôzne divadelné hry a kabarety. Nezabúdajú na Ivana Pacha, Milana Štefunka, Rudolfa Štepanovi a, Štefana Štepanovi a, Valera Adama, Marána Piovar iho, Ladislava Škrabáka, Máriu Filipovú, Esteru Holáskovú, Adelu Holáskovú, Paulu Šuringovú, Gejzu Dan a a celý rad ďalších. "Boli to krásne asy a nebanujem chvíle strávené na pódiumoch divadla," povedal JUDr. Benjamín Masaryk. Pripadla mi milá povinnosť, aby som našim zabávaním, ktorí sa v auguste dožili 75 rokov, zaželal za celú leopoldovskú rodinu krásnu jeseň života pri dobrom zdraví v kruhu svojich najbližších.

Mgr. Ladislav Piovar i ich oboznámil s investívnymi akciami, ktoré pripravuje mesto

pre jeho skrášlenie i rozvoj. Pravda, všetko záleží len na peniazoch, a tie sa akosi pomaly dostávajú do nášho mesta. V oblasti kultúry je zaznamenaná istá stagnácia. Chýba nám tu organizátor typu Mariána Piovar iho. Zatiaľ sa musíme uspokojiť s importovanou kultúrou. Po vzájomnej konzultácii primátor Mgr. Ladislav Piovar i všetkým účastníkom povedal, že nezabúdajú na svoje rodisko a pod svojich možností pomáhajú nášmu mestu. Po ukončení srdečnej besedy v mestskom úrade sa pobrali na Námestie sv. Ignáca, navštívili kostol a pokračovali sa za pekne stráveným deňom v rodisku svojej mladosti.

Dr. Ján Fischer na záver povedal PhDr. Milanovi Piovar i mu za to, že zorganizoval takéto stretnutie. "Patrí k mojim najcennejším a najkrajším chvíľam, lebo je to asi pre mňa posledné stretnutie s mojim rodiskom," povedal Dr. Ján Fischer.

Marián Kl o

primátora Mgr. Ladislava Piovar iho, aby si zaspomínali na roky prežité v bývalom Meste ku. Reč sa krútila okolo divadla, športu i budovateľských úsilí na úseku mesta Leopoldov.

Zmienili sa tiež o udalostiach v rokoch 1948 - 1954, keď spolu JUDr. Benjamín Masaryk a Rudolf Vrabec v kabaretnom vystúpení zabávali obecenstvo. V jednom kabarete s názvom "Abeceda humoru" Benjamín Masaryk zaspomínal: "...Filipko, vôbec si sa nezmenil..." a Rudolf Vrabec na to: "Celkom nie, ale vekom áno..." Zaspomínali si aj na tých, s ktorými tvorili a

O úprave rozpočtu

Hospodárenie mesta v 1. polroku sa vyvíjalo pozitívne. Rozpočet poslanci zastupiteľstva schválili v polovici decembra minulého roka vo výške 39 miliónov 213 tisíc korún. Príjmy boli v polovici roka naplnené na takmer 60 percent.

V septembri sa poslanci zaoberali aj úpravou rozpočtu. Oproti pôvodnému stavu sa zvýšili položky verejnej správy v súvislosti s prípravou geometrických plánov s plánovanou výstavbou priemyselného parku. Podstatná časť z prostriedkov, ktoré mali byť použité na technickú vybavenosť novej plánovanej bytovky na Rázusovej ulici, pohltila výstavba chodníkov na Hlohovskej ceste, ďalších vyše 500 tisíc pribudlo na prevádzkovanie čistiarne odpadových vôd. Z ďalších výdavkových položiek sa významne zvýšila len položka určená na príspevky na obedy pre sociálne slabých občanov o 370 tisíc korún na 628 tisíc korún. Posledné úpravy rozpočtu poslanci odsúhlasili na decembrovom rokovaní.

(jh)

Darcovia krvi – ďakujeme Vám!

Každý sa už ponára do vianočnej atmosféry pokoja a lásky, no žiaľ, ľudia, ktorí sú pripútaní na lôžko, potrebujú našu pomoc a krv. Základná organizácia Slovenského červeného kríža pod vedením jej predsedníčky Anny Piknovej, ale aj za spolupráce s obvodným

lekárom MUDr. Jánom Žákom a zdravotnou sestrou Boženkou Svitekovou v roku 2005 v dňoch 15. februára a 18. mája zorganizovali v Zdravotnom stredisku v Leopoldove akciu darovania krvi. Táto akcia v oboch prípadoch našla porozumenie u našich občanov. Najvzácnejšiu tekutinu prišli darovať Pavol Šoka, Peter Blaško, Jozef Jelko, Mária Martinkovičová, Mária Koleníková, František Burda, Radovan Ivančík, Danka Brezovská, Boženka Sviteková, Milan Toth, Pavol Slámka, Viera Zverinová, Margita Luhová, Alžbeta Ondrišová, Milan Jelko, Jaroslav Píkna, Jozef Meszároš, Milan Ilko, Emília Ilková, Gabriela Halasová, Alena Šoková, Bibiana Hanusová, Blažena Kobelárová, Dušan Petráš, Pochvala patrí aj primátorovi nášho mesta Mgr. Ladislavovi Piovar i mu, ktorí sa na tejto špeciálnej akcii takisto zúčastnili a sám daroval túto drahocennú

tekutinu.

Organizácia SČK v Leopoldove má už niekoľko desiatok nositeľov zlatých, strieborných a bronzových Janských plaket. Bolo by veľmi kým gestom, keby primátor najlepších darcov prijal na mestskom úrade a verejne im poďakoval. Bolo by to uznanie za ich darovstvo. Poďakovanie patrí organizátorom, a to predsedníčke SČK v Leopoldove Anne Piknovej, obvodnému lekárovi MUDr. Jánovi Žákovi, zdravotnej sestře Boženke Svitekovej za to, že svojou prácou prispeli k bezproblémovému prie-

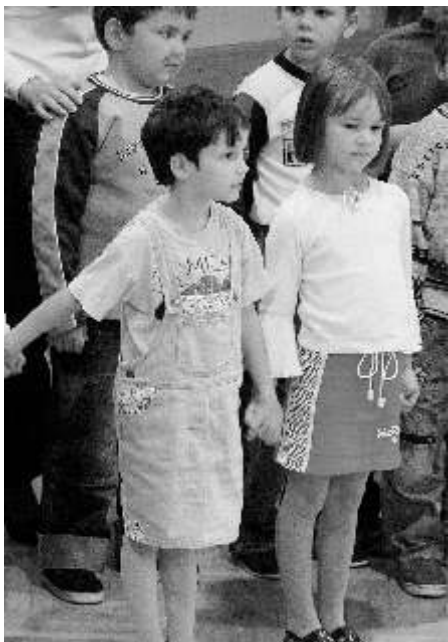

behu odberu krvi. K nastávajúcim sviatkom vianočným všetkým darcom a organizátorom želim šťastné prežitie Vianoc a do nového roku všetko najlepšie a pevné zdravie.

Marián Kl o

Leopoldov v Inkubátore – mladí sebe!

Ke sa spýtate mladého loveka na jeho plány do budúcnosti, pravdepodobne vás zasype množstvom krásnych snov o tom, ako by mal vyzera jeho život. V našom

meste žije mnoho mladých udí, pre ktorých je Leopoldov domovom. Každý z nich má svoje potreby, túžby i názory o živote v Leopoldove. Niektorí by tu možno chceli ka-de o zmeni , vylepši . Každý nový nápad sa však vždy musí najskôr narodi . Aj v Leopoldove sa narodil nápad a nebol iba je-den. No na za iatku býva všetko neisté a slabé, nebolo to inak ani s novonarodeným nápadom. Preto sme sa rozhodli, že ho ne-necháme len tak upadnú do zabudnutia. Chceli sme mu da reálnejšiu podobu, vy-chova ho tak, aby sa mohol skuto ne zrea-lizova . A preto sme naše die atko nápad prihlásili do Inkubátora.

Tento Inkubátor však nebol klasický prístroj na podporu životných funkcií novorodenia-tok. Išlo o program priamo riadenej prí-

spevkovej organizácie Ministerstva škol-stva Iuventa. Táto organizácia zabezpe u-je aktivity súvisiace s nap aním Koncepcie štátnej politiky vo vz ahu k de-om a mládeži. Na základe kontraktu s MŠ SR sa zaoberá vzdelávaním a distribúciou informácií pre profesionálnych aj dobrovo-ných pracovníkov s de mi a mládežou. Pre potreby ministerstva realizuje návštevný servis a konkrétne aktivity súvisiace s me-dzinárodnou spoluprácou v oblasti mládež-nickej politiky. Stru nejšie povedané - pod-poruje nápady mládeže a snaží sa ju nau-i , ako ich zrealizova . Iuventa pripravuje pre záujemcov nieko kokrát za rok seminár s názvom Inkubátor. Seminár je venovaný tvorbe miestnych projektov a zú ast uje sa ho nieko ko slovenských miest, ktoré za-stupujú skupiny mladých udí. Ich nápady by pod a úspešnosti vypracovania projek-tov mali by podporené financiami z grantu Mládež. Tento program propaguje mobilitu, iniciatívu, interkultúrne u enie a solidaritu medzi mladými u mi v Európe i za jej hra-nicami. Základnou myšlienkou programu je podpora celoživotného vzdelávania mla-dých udí a vytvorenie priestoru pre európ-sku spoluprácu v oblasti mládežnickej poli-tiky. Cie om tohoro ného Inkubátora s leo-poldovskou ú as ou bolo teda nau i sa vy-bra správny nápad, ktorý by mal šancu na finan nú podporu. Prednášky sa týkali ne-formálneho vzdelávania, prezentácií po-stojov i celkového re nickeho prejavu a sa-mozrejme schéme tvorby a vypl ovania žiadostí o podporu.

Leopoldovská výprava prezentovala spô-soby, ako vytvori pre mladých priaznivej-šie podmienky na trávenie vo ného asu. Prostredníctvom projektov by sme totiž chceli získa financie pre tých mladých u-dí, ktorí majú záujem aktívne sa podie a na organizácii rôznych inností s cie om re-alizova svoje myšlienky a nie o

sa nau i . Prostredníctvom tohto projektu by sme chceli vytvori skupiny mladých u-dí, ktorí budú realizova svoje miestne pro-jekty, tematicky a obsahovo spojené s prob-lematikou mládeže v Európe. Mladí by tak u nás dostali prostriedky a priestor na vy-jadrenie svojej tvorivosti a iniciatívy.

Pod a výsledkov európskeho výskumu ve-rejnej mienky mladí z bohatej škály aktivít najviac praktizujú stretávanie s priate mi, pozerania televízie a po úvanie hudby. Kultúrne aktivity ako ítanie kníh, návšteva kina, divadla i koncerty už zaostávajú. Prieskum odha uje, že informa né a komu-nika né technológie sú v sú asnosti v zo-stupe v dennom živote mladého loveka. Všetky tieto výsledky ukazujú, že mládež má nevyužitý potenciál, s ktorým je možné pracova . Preto by sme aj my chceli da priestor novým nápadom, zmenám a ini-ciatívam. Sme totiž presved ení o tom, že v našom meste žijú mladí, ktorí chcú svoje kvality ponúknu na zlepšenie situácie. Vytvorenie aktivít pre mladých a ich zapo-jenie do zaujímavých inností i následné vzdelávanie však nemajú iba jednu vý-hodu. Zmysluplné sú aj preto, že pod a via-

cerých odborníkov zohrávajú významnú úlohu v procese boja proti nezamestna-nosti. Preventívne aktivity smerujúce k vy-tváraní záujmov podnecujú innos love-ka, sú motiva nou silou, ktorá ho núti vy-hadáva podnety vo svojom okolí. Mladí u-dia, ktorí sa nevenujú záujmovým innos-tiam vo svojom vo nom ase, sú málo odol-ní vo i negatívnym vplyvom. Nedokážu tiež efektívne rieši rôzne problémy, s kto-rými sa v živote stretávajú a takisto nie sú schopní uspokoji svoje podvedomé potre-by. Neformujú sa v nich niektoré vlastnosti, nebuduje sa motivácia k napredovaniu ani rozvoju schopností. Formovanie zru ností, schopností i vedomostí prostredníctvom zá-ujmových aktivít je dôležitým spôsobom vý-voja osobných predpokladov, ktoré mladí využívajú neskôr v zamestnaní. Toto všetko sú dôvody, ktoré podporujú rozvoj záujmových inností mladých Leopoldov anov.

morma

Náš rodák je nositeľom

Ceny Emila Belluša za rok 2005

**Cesta Ing. architekta
Mariána Marcinku**

Prezídium Spolku architektov Slovenska sa rozhodlo udeliť roku 2005 Cenu Emila Belluša za celoživotnú architektonickú tvorbu leopoldovskému rodákovi Ing. arch. Mariánovi Marcinkovi. V našom meste vtedy ešte v Meste ku sa narodil 18. mája 1932. Jeho otec Gejza Marcinka bol ústavným u človekom v nápravno-výchovnom zariadení a do dejín Leopoldova sa zapísal ako prvý kronikár, ktorý zachovanú kroniku za sebou píše roku 1933.

Marián Marcinka študoval architektúru v Bratislave v rokoch 1951-1957. Študoval tam v období, keď tam pôsobil aj známy architekt Emil Belluš. Jeho menom nazvali cenu, ktorej laureátom sa roku 2005 stal aj náš rodák. Najznámejším architektonickým dielom M. Marcinku koncom päťdesiatych rokov a začiatkom šesťdesiatych minulého storočia bol experimentálny projekt základnej školy v bratislavskom Prievoze. Tu sa prvýkrát uplatnila aj zelená farba tabuľ, nové školské lavice a iné prvky dizajnu dovtedy u nás neznáme. K Marcinkovým najvýznamnejším dielam však patrí projekt Študentského domova Vysoké školy dopravnej v Žiline, mnohé pavilóny v areáli Slovenskej akadémie vied na Bratislavskej Patrone a ďalšie. Po roku 1968 bol M.

Marcinka za svoje politické názory odsunutý na vedľajšiu koľaj. Svoju činnosť v plnej miere obnovil až po roku 1989, najmä potom, čo si založil vlastný projektový a architektonický ateliér. Z tohto obdobia spomenieme aspoň prácu na projektoch obnovy Divadla J. G. Tajovského vo Zvolene. Z ostatného obdobia upozorníme na to, že sa ako architekt podieľal na rekonštrukcii interiérov Grassalkovho paláca, terajšieho sídla prezidenta Slovenskej republiky, ako aj barokovej záhrady pri prezidentskom paláci. Doteraz Marián Marcinka realizoval okolo šesťdesiat budov a interiérov, z čiasťal sa viac ako dvadsiatich architektonických a urbanistických súťaží, na ktorých získal viacero ocenení. Okrem architektonickej tvorby sa venuje aj publikačnej činnosti. Ako si myslí ocenený architekt o kontexte Slovenska v ostatnom svete? Povedal: "Náš slovenský život v súčasnosti ovplyvňujú veci odohrávajúce sa v Európe a vo svete. Bez informácií, znalostí, kontaktov a pochopenia iných ľudí, krajín, civilizácií, kultúr, je myslenie súvisiace obmedzené a v odbornej sfére nepredstaviteľné."

Ivan Szabó

Dobrovoľnícka pomoc postihnutým odmenená

Tento rok si zdravotne postihnutí pripomenuli 10. výročie založenia svojej organizácie. Zdravie, ktorého cenu si nevieme úplne vážiť, spoznáваме až vtedy, keď sa ocitáme v chorobe, ktorá nás poznamená do konca života. Takých ľudí je stále viac. Spoločnosť sa nevedie dbať o skupinu zdravotne postihnutých. Zdravotný hendikep ich vyčleňuje medzi zdravých aj v rôznych iných činnostiach a mnohým zaťažko padne zostávať bokom, pociťujú potrebu urobiť si nielen pre seba, ale i pre podobne postihnutých. Neuzatvára sa medzi múrmi bytu, akoby už nikto o nich nemal záujem.

Z tejto potreby pred desiatimi rokmi vznikla v Leopoldove organizácia telesne postihnutých a postihnutých civilizačnými chorobami. Organizácia združuje ľudí s rôznym zdravotným postihnutím a ľudí, ktorí sú ochotní pomáhať postihnutým spoločne. Práve na výročnej schôdzi hodnotili svoju činnosť. Pri tejto príležitosti boli vyznamenaní členovia, ktorí stáli pri zrode organizácie a aktívne pracujú celých desať rokov bez nároku na

členov pozornosť jubilantom, cvičenia vo fitness centre pod vedením rehabilitačnej sestry, víťazstvá a fašiangové posedenia, kurzy aranžovania... Zúčastňovali sme sa na Dni zdravotníkov, ktoré organizoval mestský úrad, na kultúrnych podujatiach v divadle v Nitre, Trnave a Piešťanoch. Návšteva Nitrianskej katedrály a stretnutie spojené s besedou s kardinálom J. Ch. Korcom bol pre nás nevšedný zážitok. Medzi členmi sú obľúbené poznávacie zájazdy po Slovensku a členovia využívajú poradenskú činnosť v sociálnej sfére. Všetko sa

ani podrobne nedá vymenovať. Pri tejto príležitosti chceme osloviť mladých zdravotne postihnutých, aby nestáli bokom a pridali sa k nám. Pre to, že majú zdravotný hendikep, nemusia byť vylúčení, sú paraolympiády, rôzne športové disciplíny, v ktorých sa môžu v našej organizácii realizovať. Po ukončení na záver patrí aj pánu primátorovi za to, že má pochopenie pre zdravotne postihnutých a finančne nám na akcie prispieva aj mesto.

Slovenský zväz telesne postihnutých a zväz postihnutých civilizačnými chorobami

Desiaty jubilejný benefičný koncert SZTP v Bratislave Slovenský zväz telesne postihnutých a zväz postihnutých civilizačnými chorobami ZO v Leopoldove zorganizoval 6. novembra zájazd do Bratislavy na benefičný koncert SZTP s názvom Umenie srdcom. V programe vystúpili známi speváci ako Richard Müller, Beáta Dubasová, Marcela Laiferová, Karin Olasová, Gizka Olová, operný spevák Malachovský, skupina Elán, tanečná skupina a Tomáš Bezdeda. Celý program konferovala Iveta Malachovská. Výťažok z koncertu pôjde na invalidné vozíky pre deti a SRK pre ťažko telesne postihnutých. Krásny umelecký zážitok z koncertu uľahčila aj prechádzka po nábřeží Dunaja pred vystúpením.

Kuriozity

Svet okolo nás je plný zvláštností a ani Leopoldov nie je bez kuriózných drobností, ktoré nás môžu prekvapiť, zaujať, ale aj pobaviť. My vám teraz prinášame ukážku z toho, o

všetko sa môže urobiť v záhradách Leopoldovčanov. Dúfame, že Vás tým inšpirujeme, aby ste nám napísali a poslali námety na uverejnenie všakovakých zaujímavostí, ktoré sa možno ukrývajú aj u vás doma.

Takáto zvláštna odroda zemiakov sa vyskytla pri jesennom triedení úrody v záhrade pani Ogy Kaiserovej.

alšou zaujímavou kuriozitou je

vzácný strom *Maclura ponicifera*, jediný druh z rodu morušovitých. Ako sme sa dozvedeli, táto rastlina je pôvodom z Ameriky. Má vajcovité až pozdĺžne kopijovité listy dlhé päť až dvanásť centimetrov s lesklým povrchom. Na jej vetvičkách rastú tenké a žltozelené pomarančovité plody zvláštného vzhľadu. Ich tvar je guľovitý a na povrchu sa nachádzajú drobné

výbežky. Zaujímavosťou je najmä to, že tento teplomilný strom prežíva v našich podmienkach aj napriek tomu, že sa mu najlepšie darí v teplejších polohách. Kvitne v máji, samotné stromy sú ozdobené v júni kvetmi zaujímavého guľovitého tvaru. Okrem Leopoldova rastie ešte jeden takýto strom v oblasti medzi Alešincami a Nitrou. Najväčší exemplár by sa mal nachádzať v Lednickom parku na Morave. Pozostatky stromov z neade morušovitých ako figovníky, moruše a malkety pochádzajú pravdepodobne z tureckých nájzdov. Turci ich priviezli na naše územie z oblasti stredozemného mora.

O úbohostnej poézii so školákmi všedne aj nevšedne

V našej knižnici sme v jedno predvídané štvrtkové dopoludnie a neskôr i pondelkové dopoludnie privítali žiakov 8. ročníkov ZŠ v Leopoldove. Našou témou bola úbohostná poézia. Možno by sa mnohým mohlo zdať, že je to téma ešte pomerne ťažká pre ôsmakov. Ale vďaka odbornému a jemnému prístupu pani učiteľky Benkovej sa opak stal pravdou. Žiaci sa bez problémov zhostili svojej úlohy. Každý si sám vybral v našom knižničnom fonde knižku a básku, ktorá ho akýmkoľvek spôsobom oslovila. Keď boli pripravení, presunuli sme sa do vedľajšieho oddelenia knižnice. Tu pri horiacej svieci zavládla príjemná a uvoľnená atmosféra. Nastal čas, aby sa žiaci prezentovali. A to urobili naozaj sebaisto a na vysokej úrovni. Okrem toho sme mali možnosť vypočuť si ich vlastné postrehy a názory. Pokračovali sme prednesom z ich vlastnej tvorby úbohostnej poézie. Žiaci a tiež ich učiteľka môžu byť na seba právom hrdí. Ale to už môžete posúdiť sami.

Okrem diskusie o úbohostnej poézii mohli niektorí odvážlivci vyskúšať takúto básku aj vytvoriť. Niektoré ich dielka boli naozaj príjemným prekvapením a v Leopoldove sa možno práve takýmto spôsobom narodili nové básničky.

LÁSKA

Zaznela nám tá otázka,
o čo je láska.
Tak ako hviezdy
aj láska žiari nad nami.
Najlepší je pocit,
keď si poviem láska dala mi,
keď už cítim, že ma má v moci,
tá krása obsypaná kvetmi.
Pár milých slov,
pár dobrých rád,
pár milých pohľadov
a tu, pár dôkazov, že lovek
dokáže ma rád.

/Róbert Ježko/

LÁSKA V MNOHÝCH PODOBÁCH

Láska je vzduch, vďaka nemu žijem.
Láska je voda, ktorú denne pijem.
Láska je chlieb, ktorý denne jem.
Láska je sen, ktorý žijem.
Láska je lovek, ktorého milujem.

/Patricia Patajová/

LÁSKA

Láska je veľa hviezd.
Je obrovská, veľká, arovná,
sú v nej iskričky šastia.
Žiaria ti o ká.

Láska je motýľ,
ktorý lieta nad rozkvitnutými kvetmi.
Je krásna, hrá všetkými smermi.

Láska je svetlo, je to slnečné deň,
ktorý sa s nami rozpráva.
Je u nás vo vnútri a ovláda nás.
Je to vodopád,
ktorý má každý rád.

/N. Sporimská/

NO NÝ SEN

Ty nie si vidina, ty si moja jediná.
Najväčšia láska na svete,
si ako slnko v lete.
Slniečko svieti, hreje,
bez neho život nie je.
Bez teba neviem žiť,
spája nás života niť.

/Miroslava Klavárová/

LÁSKA

i si malý,
a i ve ký,
i si bledý,
a i tmavý...
...je jedno kto si,
a kde žiješ,
láске sa nikde nevyhneš,
pred ōu sa nikam neskryješ,
a ani nikam neujdeš!

Jestvuje všade na zemi.

Láska je ako život...
Prináša slzy...mnoho s z...
Niekedy sú to slzy š astia,
inokedy však slzy bolesti a utrpenia.
/Martina Bognerová/

Láska je krásna,
ako ke padá prvý zimný sneh,
i prebúdz sa jar
Láska je krásny ľudský cit,
o pozná každý z nás.

V srdci ju každý tajne skrýva,
ten pocit najsladší,
a aká ako tá v ielka, kým spadne
posledný list.
/T. Horniaková/

TY A SVET

o sa to dnes v noci stalo?
Vari sa mi pre ōami zabelelo?
Nie. Všetko je tak krásne skuto né:
všetko pokrýva biela studená perina
a predsa mi to srdce hreje,
ve zimná príroda je nádherná.
Milujem tie chladné rána,
zbož ůjem tú tichú prírodu.
Každá krivka je odrazu ladná
a ja cítim úsmev z toho pocitu.

Zo všetkých najkrajšia je láska k prírode.
Láska k mužovi? Tá odíde...
Láska k rodine? Ty odídeš...
Ale prírodu ke ůzrieš,
ako a celým životom sprevádza
a svoje tajomstvá vždy rada prezrádza,
pocítiš sladké opojenie:
no iba vtedy, ke objavíš to potešenie!
Neh adaj lásku, ak k tebe priamo leť!
Využi šancu a teš sa z oby ajných vecí!
Hádaj, aké je milova !
Cí , aké je ma rád!
Vnímaj i erva ako bytos ,
z ktorej vzíde motý a rados .

A pochopíš, že krása sveta
je rovnaká ako krása tvojej duše
/B.Müllerová/

vtáctva mali možnos deti sledova ryby v Drahovciach, domáce zvieratá na hospodárskom dvore, vodné korytna ky, ale s najvä ším záujmom sledovali dve malé žriebätká v Maduniciach. Ako každý, ur ite aj vy viete, že toto všetko sa nedá zrealizova bez financií. Po tejto stránke materskej škole pomáha najmä mesto, menej sponzori. V budúcnosti by sa malo obnovi najmä oplotenie školy. Vo všeobecnosti sú rodi ia spokojní i už s vybavením alebo vedením škôlky. Pani riadite ka by ve mi chcela podpori všetky návrhy rodi ov na zlepšenie, aby mohla škôlka rás a alej sa vyvíja . Aby sme tak vyprodukovali generáciu, ktorá bude lepšia ako my a na ktorú budeme môc by hrdí.

Barbora Müllerová, 7. ro .

Navštívil som pani šéfkuchárku Kociánovú a tá mi prezradila, že na ra ajky deti s rados ōou a hladnými bruškami prídu o 8.30, obed sa podáva o 11.30 a de škôlky ukon ia vydávaným olovrantom o 14,30. Škôlkársku jedále navštevuje približne 80 detí, a to sú štyri triedy: malá, stredná, stredne ve ká a žiaci, ktorí majú už pä rokov navštevujú ve kú triedu. A nedalo mi sa neopýta aj detí, ō majú rady: napríklad Samko má rád chlebič s nátierkou. Emka a Vladko sa najviac tešia na zeleninovú polievku a Jakubko neodolá kuriatku. A my dúfame, že sa žiaci ur ite s rados ōou budú teši aj na školský obed.

Ma o Kovarský, 7. ro .

Prebehla som sa na starý cintorín vyspoveda pani u ite ku z materskej školy Leopoldov. Pedagogi ka mi odpovedala na všetky otázky, ktoré ma zaujali. Rozhovor prebehol ahko ako po masle.

B: Ako dlho pracujete v škôlke?

P. u .: Je to asi 7 rokov.

B: Pre ō ste si vybrali práve toto povolanie?

P. u .: Pretože zbož ůjem deti. Sama ich mám aj doma. Už odmali ka som túžila sta sa u ite kou.

B: Aké hry majú deti ob ůbené?

P. u .: Tak v prvom rade nahá a ku. Diev atá ve a asu strávia pri bábikách a varením v kuchynkách. Chlapci stavajú svoje ve kolepé diela, ktoré nakoniec s úsmevom na tvári búrajú.

B: Mali ste už niekedy taký ůdný pocit že túto prácu, ktorú ste si vybrali by bolo naase ukon i napríklad kvôli spávaniu detí?

P. u .: Ur ite nie, ani mi to nenapadlo. Síce ob as, ke prídem domov, vyložím si nohy na stôl a len tak relaxujem, ale nie skon i . To nie. Táto práca je naozaj ve mi namáhavá na psychiku loveka. Ale ako som už raz povedala, decká sú môj život.

Za odpovede akujem a dúfam, že ešte niekedy budem ma možnos sa s ōou rozpráva .

Barbora Bobeková, 8. ro .

Miriám Joštová u í deti v predškolskom veku. Stará sa o 27 detí s pani u ite kou Gabrielou Ivan íkovou, ktorá vyu ůje 35 rokov a stále ju to baví. Deti sú ve mi hravé, snaživé, usilovné, šantivé, nápadité. Pani u ite ka nás tiež oboznámila s režimom d a a s programami, ktoré robia k významným d om. Napr.: De matiek, ůcta k starším, Mikuláš a ve a ľších. Na každý de si zostávajú programy, ktoré sa de om ve mi pá ia. Deti sú ve mi rady, idú na vychádzky do prírody, no sú mnohé aj ve mi náladové. Správajú sa pod a po asia, ako nám povedala pani u ite ka. V ten de , ke sme ich navštívili, boli ve mi veselí, lebo bolo krásne po asie. Majú aj ob ůbené piesne, ktoré vymýš ajú pod vedením pani u iteliek. Tiež si asto pochva ůjú pani kuchárky, ktoré varia pod a nich na tri ve ké jednotky.

Marianna Šoková

Z tvorby školákov po as besedy s Martou Morav íkovou

Ako to chodí v škôlke?

Na besede s pani Martou Morav íkovou deti nemohli zosta iba pasívnymi posluchá mi. Pani novinárka im totiž zadelila ůlohy, ktoré museli splni . Malí amatérski novinári sa teda rozp chli po leopoldovskej škôlke s cie om získa nové informácie a vytvorí svoje pokusy o reportáže a rozhovory. A ō z toho vzniklo?

Vraví sa, že budúcnos spo íva v prichádzajúcej generácii. Našou ůlohou je teda, aby bolo o deti už odmali ka dobre postarané. Ako sú na tom deti v materskej škôlke v Leopoldove, sme sa pýtali pani riadite ky Heleny Foltánovej.

1. septembra 2001 získala škôlka certifikát zdravej materskej školy. Vä šina akcií je teda zameraná práve na zdravý životný štýl. Okrem toho si deti ky upev ůjú zdravie saunovaním i dodržiavaním správnej výživy. Perspektívu predstavuje i projekt ProEnviro 2005. V rámci neho škôlkari zažili 16. októbra de zdravej výživy, po as ktorého si urobili zeleninovo-ovocné páty a urobili si tiež exkurzie do zelovocu. Blíži sa zima a pripravuje sa akcia v spolupráci s ornitologickou stanicou, ktorá im ozna í, ō budú prikrmova . Okrem

Píšete nám...

Dobro innos s DPH

Možno sa aj vo vašich schránkach v posledných dňoch objavili obálky s listom, adresovaným milovníkom umenia. Písmo i úprava ako vystrihnuté zo školáckej písanky, avšak nie je dielom malého prváka. Kostnaté písmenká boli totiž písané ústami. Nakladate stvo umelcov ma ujúcich ústami a nohami (UMUN) aj tieto Vianoce, ako každý rok, ponúka záujemcom možnosť zažela svojim blízkym šťastné a veselé prostredníctvom tvorby postihnutých umelcov. Vianočné pohľadnice, vymenené za dobrý skutok a pomoc môžu byť naozaj pekným darčekom. I ja som si zaujato prezrela pohľadnice a prečítala nie o svojpomocnej organizácii, ktorá predajom pohľadníc, baliacich papierov a kalendárov umožní uje postihnutým u o m zarába si na živobytie. Obdivujúc vytrvalosť týchto ľudí pri pomyslení na to, že pre m a je až také už len podpísať sa avou rukou, nieto ešte ústami, sa moje o i zastavili na troch malých písmenkách za cenou vianočnej série pohľadníc. 299 korún s DPH. To, že štátne zákonodarstvo v danej legislatíve nemyslelo na zvýhodnenie už ačtitého úmyslu, ako je pomoc tým, ktorí od života žiadne výhody nedostali, je habnebné. Celý reazec výroby predajných produktov, ktoré smerujú k zdanlivej náhrade za dobroinné skutky, za ažil štát rovnakou daňou z pridanej hodnoty ako napríklad výrobu erotického materiálu. Darca má potom pocit, že ak prispieva núdzným, musí posilovať aj štátny rozpočet, ktorý vlastne supluje svojím darom. Už sama dobroinnos totiž pomáha sociálnej politike štátu a je prejavom solidarity. V tomto prípade je rovná daň de-

motivujúca nielen v tejto oblasti, ale i v zdravotníctve, kultúre i v školstve. Už nutnosť existencie nadácií a organizácií na pomoc postihnutým je signálom nedostatku nejangažovanosti štátnych orgánov. Aj napriek sociálnym dávkam i

Tichá noc
ústami namaloval I. Schicker

rôznym úpravám je zámerom organizácie UMUN naplniť túžbu postihnutých zaraobi si na vlastné živobytie. Ak tento problém dovedieme do krajností, mali by sme pri vhadzovaní drobných mincí pouliť nému žobrákovi uvažovať o tom, i odvádza štátu daň aj z tejto almužny.

Mária Moravčíková

Školská internetka otvorená pre verejnosť

Streda, pár minút po štvrtj. Na ahujem sverte, obúvam topánky. Idem do internetovej kaviarne. Treba si už konečne prezrieť e-mailovú poštu, sestera mala poslať fotky z Austrálie, kde je už pol roka na študijnom pobyte. Pri otváraní dverí mi napadne spásonosná myšlienka. Idem do školskej počítačovej kaviarne. Decká minule spomínali, že je sprístupnená verejnosti. Vráťim sa domov po disketu, dokončím aj zmluvu o predaji našej škodovky, nech už ide kade aššie.

O chvíľu už stojím pred školou. Chvíľu nerozhodne postávam, pretože vstup do učebne je len v prezúvkach a ja som na to ani nepomyslela. O pár minút už trčím domov. Ešte som sa nikde nestretol s tým, aby internetové kaviarne požadovali prezúvky. A myslel som, že počítačová učebňa má plniť úlohu internetovej kaviarne. No, asi som sa pekne mýlil. Prezúvam sa a v duchu uvažujem o tom, čo by sa stalo, keby som nemal prezúvky. Keď už škola robí z dospelých ľudí školopovinné deti (mám na mysli to prezúvanie), tak by asi zašli ešte alej a hádam by som prišiel domov aj s poznámkou. Takou, akou môj (a nielen môj) syn chodí domov skoro každý deň. A tosto za úplné mali kosti... No, konečne platím poplatok (10 Sk za každú polhodinu) a sadám si k voľnému počítaču (tých je habadej... asi aj kvôli tomu prezúvaniu). Najskôr teda tie maily. Výborne, Martinka nezabudla! Fotky sú krásne a to mi na chvíľu dvíha náladu. Rozhodol som sa, že niektoré z nich vytlačím, aj mama sa im poteší. O čom hovorím, aby som vedel, koľko ma to bude stáť. Zistil som však zaujímavú skutočnosť. Tlač sa nesmie. To ma zarazilo. Prejdem cez to mláčaním a odpisujem Martine. V bruchu mi začína kašľať. Náhlivo vybehnem horalku, ktorú som rýchlo schytil doma. Zistil som však zaujímavú skutočnosť. Jesť a piť sa nesmie. Asi kvôli koberecu. V duchu kričím: "Na o je tu koberec?!" Praktickejšia je dlažba, na to však zrejme nikto ani nepomyslel. Keby bola dlažba, tak by sa snáď nemuselo prezúvať. To však už nevyriešim. Skončil som sa to tým, že som ešte raz zlostne pozrel na vyvesené pravidlá a váhavo odlo-

žil horalku. Nastal čas na dopísanie zmluvy. Zistil som však zaujímavú skutočnosť. Nesmiem používať vlastnú disketu ani CD. Takže rozpísaná zmluva na mojej diskete je mi teraz nanič. Naštie som mal len úvod Kancelárske programy používať však môžem, a tak zaínam. Po polhodine obdania dvoma prstami po klávesnici ma obleje pot. Práve som zistil zaujímavú skutočnosť. Z môjho písania obdania nebude nič. Tlač a nemôžem, svoje diskety používať nemôžem.

m. Alebo... nie. Mám už toho dosť. Znechutene zatváram program, balím svojich páslivák a odchádzam.

Som rád, že v našom meste máme niečo podobné internetovým kaviarňam, ale ja v tom mám jasno, už ma tam viac nikto nevidia. A čo sa týka mojej starej škodovky, rozhodol som sa, že ju predsa len nepredám. Martina bude v Austrálii ešte 6 mesiacov, takže škodovka bude potrebná. Budem ju potrebovať na cesty za internetom do vzdialenejšieho mesta.

Kto sa však chce bezducho preklikať stránkami a nájsť informácie ako o životopisovi na vlastný prinesený papier, nech sa páči. Školská počítačová učebňa je otvorená pre verejnosť každú stredu od 16.00 do 18.00 hodiny okrem sviatkov a prázdnin. A nezabudnite si prezúvky...

(ten, ktorý navštívil)

Uznesenie z 25. riadneho zasadnutia MZ v Leopoldove konaného dňa 24. 10. 2005

A/25/2005 MZ berie na vedomie

- 1) Informáciu o plnení uznesení z posledného zasadnutia MZ prednesenú prednostkou MsÚ.
- 2) Informáciu o inosti:
  - a) komisie výstavby a životného prostredia prednesenú predsedom komisie Ing. R. Gergiom.
  - b) sociálnej a kultúrnej komisie prednesenú predsedom komisie PhDr. Jurajom Hladkým.
- 3) Interpeláciu poslancov MZ a odpoveď na predchádzajúce interpelácie.
- 4) Správu o inosti mesta na úseku sociálnej starostlivosti.
- 5) Správu o perspektívach mesta v rozvoji priemyslu a vytvárania nových pracovných miest.
- 6) Informáciu o príprave publikácie o histórii a súčasnosti Leopoldova.
- 7) Informáciu o statickom zabezpečení pamiatkového objektu Cestného mosta na Trolaskoch a statický posudok.
- 8) Návrh na pridelenie uvoľneného 1-izbového bytu v bytovom dome na Gojdiovej ulici 1141/15 D.
- 9) Návrh na pridelenie dotácie pre obyvateľov bytových domov na Trnavskej ceste (Lihovar).
- 10) Informáciu o stave v Programe iniciatívy spolupráce INTERREG IIIA a ďalších projektov z fondov EÚ a

SR.

- 11) Informáciu prednostky MsÚ o príprave zákona o dani z nehnuteľnosti a jeho možný dopad na rozpočet mesta.
- 12) Informáciu primátora o vývoji daní v r. 2005 a predpokladoch na roky 2006-2008 vo vzťahu k obciam a mestám.
- 13) Žiadosť o doplnenie informačnej tabule na Nám. sv. Ignáca v hodnote cca 10.000,- Sk ešte v roku 2005.
- 14) Správu hlavnej kontrolórky . 9 zo zistenia stavu pohľadávok a postupu pri vymáhaní pohľadávok k 30. 9. 2005.
- 15) Žiadosť p. Hercovej o zriadenie pohostinstva v bývalej predajni ovocia a zeleniny na Štúrovej ul. (Farkaš)
- 16) Informáciu primátora o predložení nájomných zmlúv nájomníkom v 55 b. j. do 31. 10. 2008 a podpísaní notárskych zápisníc.
- 17) Žiadosť p. Brešanského o odkúpenie pozemku pod garážou.
- 18) Žiadosť p. Adamkovi a o prevádzkovanie miestneho cintorína.
- 19) Informáciu prednostky MsÚ o voľbách do VÚC.
- 20) Vyjadrenie znaleckej organizácie AJPO k trhovej hodnote obchodného podielu mesta Leopoldov vo firme LEOPARD.
- 21) Žiadosť p. E. Snopkovej o predloženie prenájmu v nebytových priestoroch Chovatecké a rybárske potreby.
- 22) Žiadosť p. M. Krasanského o predloženie prenájmu v nebytových priestoroch Elektro-servis.

B/25/2005 MZ schvaľuje

- 1) Prenájom nebytových priestorov v bytovom dome na Gojdiovej ulici . 1141/15 E pre p. Margitaiovú.
- 2) V súlade so VZN . 38/2001 o nakladaní s nájomnými bytmi a kritériami na pridelenie bytu toto poradenie na uvoľnený 1-izbový byt v bytovom dome na Gojdiovej ulici 1141/15 vchod D, byt . 1, 1 podlažie:
  1. Jaroslav Palkovi s manželkou, Leopoldov
  2. Peter Štrba s manželkou, Hlohovec
  3. Roman Bachák, Leopoldov
  4. Martina Fulierová, Leopoldov
  5. Eva Murínová, Leopoldov
  6. Veronika Levíková, Leopoldov.
- 3) Pridelenie dotácie na rekonštrukciu elektrických rozvodov v bytových domoch na Trnavskej ceste vo výške 50.000,- Sk. V tomto zmysle upravi výdavkovú časť rozpočtu.
- 4) Doplnenie rozpočtu v položke drobná architektúra o 10.000,- Sk na opravu informačnej tabule s mapou mesta na Nám. sv. Ignáca.
- 5) Odpredaj pozemku pod garážou, parcela . 1250, vo výmere 21 m², za cenu 70,- Sk/m² pre p. Brešanského.
- 6) Odpredaj obchodného podielu mesta Leopoldov vo firme LEOPARD za cenu 350.000,- Sk.

C/25/2005 MZ ukladá

- 1) Pripravi návrh na materiálne, technické, odborné a personálne zabezpečenie prípravy publikácie o Leopoldove.
T: 10. 12. 2005
Z: MsÚ, Kavuliaková

- 2) Postupova v súlade so závermi statického posudku na most na Trolaskoch a informova dotknutú inštitúciu a občanov s obmedzením premávky ťažkých motorových vozidiel
T: do 7. 11. 2005
Z: MsÚ, Janáková
- 3) Informova o pridelení bytu žiadateľa a schváleného MZ a postupova podľa schváleného poradenia v prípade odmietnutia.
T: 25. 10. 2005
Z: MsÚ, Patajová
- 4) Pripravi zmluvu o úložnom pridelení dotácie na rekonštrukciu elektrických rozvodov na Trnavskej ceste so správcami bytov.
T: 28. 10. 2005
Z: Ondrišová
- 5) Zvolá spoločné rokovanie komisií na prípravu VZN o dani z nehnuteľnosti v zákonom stanovenom termíne.
T: do 5. 12. 2005
Z: Ondrišová
- 6) Opätovne písomne vyzva všetkých neplatiteľov, aby svoje pohľadávky, ktoré predstavujú čiastku 118.550,50 Sk uhradili do 31. 12. 2005.
T: 31. 12. 2005
Z: Halášová, Molnárová.

Inzercia

Pošta Leopoldov

Vám ponúka

Dostupnú Pôžičku

pre zamestnaných a aj pre dôchodcov do 65 rokov

- bez ručiteľa
- bez nutnosti zriadiť si osobnú účtu
- aj pre klientov iných bánk
- možnosť erpania v hotovosti do 30 000

Poštomat

- výber hotovosti platobnou kartou (klienti všetkých bánk)
- overenie zostatku na účte (klienti Poštovej banky)
- platba šekov na pošte kartou (klienti Poštovej banky)

Osobné účty pre seniorov

- možnosť disponovať s dôchodkom na každej pošte na Slovensku
- možnosť doručenia Vami určených listov až domov

Vkladné knižky

- detské, s výpovednou alebo bez výpovednej lehoty

Predaj žrebov

- Vianočná lotéria
- rovná skrinka
- Ruku na to
- Zlaté vajce
- 7 z 35

Zásielky I. triedy

- váš list bude doručený na nasledujúci deň

Výhody, ktoré Vám prinesie Flexiú et vo VÚB banke:

1. Klient platí len za tie služby, ktoré si sám vyberie,
2. **Dva bankomaty VÚB v Leopoldove**, ak z nich vyberá klient inej banky – poplatok za výber je cca 30,- Sk, klienti VÚB zdarma,
3. Ihne po otvorení účtu Vám môžeme nastaviť **povolené pre erpanie** až do výšky dvojnásobku Vášho mesačného príjmu,
4. Bežný účet Vám vedieme **prvý mesiac bez poplatkov, v druhom mesiaci bez poplatkov**, ak si hne pri otvorení účtu **zadáte trvalý príkaz alebo povolenie na inkaso – SIPO, elektrina, telefón...**
5. Ak zrušíte svoj bežný účet v inej banke – **pripíšeme Vám na nový účet dva mesačné paušálne poplatky**, ktoré Vám nahradia poplatky spojené so zrušením účtu v pôvodnej banke,
6. **Náš nový bežný účet – FLEXIÚ ET** – má veľa výhod – klient si vyberá:
  - **platobné karty** – pre vás, pre manželku, pre deti... možnosť získať až päť platobných kariet v paušálnej cene balíka,
  - **internet banking,**
  - GSM banking Orange alebo T-mobile,
  - **povolené pre erpanie na účte** – flexikredit,
  - **sporiaci účet** – osobitný účet s vyššími úrokmi bez výpovednej lehoty, t.j. výber kedykoľvek,
  - **bezplatné vedenie účtu v cudzej mene.****Služby navyše zdarma k Flexiú tu:**
  - prevody klienta zadané cez Internet banking a GSM banking,
  - výpis z účtu poštou mesačne,
  - zadanie a zmena trvalých príkazov a inkás,
  - výber hotovosti z bankomatu VÚB, a.s.,
  - **osobná úverová linka, t.j. automatická ponuka konkrétnej výšky úveru**, erpanie kedykoľvek, keď klient prostriedky potrebuje bez potreby dokladovania výšky príjmu - na základe prichádzajúcich príjmov na účet.

Založte si vo VÚB, a.s. flexiú et a vyhrajte zaujímavé ceny:

- Škodu Fabia Elegance,
- 250.000 Sk na zlatej karte,
- Mesačné žrebovanie o 15 mobilných telefónov NOKIA 3220,
- Týždenné žrebovanie o 10x vrátenie poplatku za vedenie vášho flexiú účtu po celý rok.

Rozšírte rady našich spokojných klientov, tešíme sa na Vás v nových priestoroch VÚB banky na Hollého ulici v Leopoldove!